Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

ROZHODNUTIE RADY

z 12. decembra 2011

o pristúpení Európskej únie k protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974, pokiaľ ide o jeho články 10 a 11

(2012/23/EÚ)

(Ú. v. EÚ L 8, 12.1.2012, s. 13)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Nariadenie Rady (EÚ) č. 517/2013 z 13. mája 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

ROZHODNUTIE RADY

z 12. decembra 2011

o pristúpení Európskej únie k protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974, pokiaľ ide o jeho články 10 a 11

(2012/23/EÚ)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 1 a článok 81 ods. 2 písm. a) a c) v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a) a článkom 218 ods. 8 prvým pododsekom,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

(1) Protokolom z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 (ďalej len „Aténsky protokol“) sa výrazne vylepšuje režim, ktorý sa týka zodpovednosti prepravcov a odškodnenia cestujúcich po mori.

(2) Aténskym protokolom sa upravuje Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974, pričom v jeho článku 15 sa ustanovuje, že zmluvné strany Aténskeho protokolu tieto dva nástroje chápu a vykladajú spolu ako jeden jediný dokument.

(3) Články 10 a 11 Aténskeho protokolu majú vplyv na nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([1]). Únia má teda výlučnú právomoc, aj pokiaľ ide o články 10 a 11 Aténskeho protokolu.

(4) Po pristúpení Únie k Aténskemu protokolu by pravidlá súdnej príslušnosti stanovené v jeho článku 10 mali mať prednosť pred príslušnými pravidlami Únie.

(5) Pravidlá o uznávaní a výkone rozsudkov ustanovené v článku 11 Aténskeho protokolu by však nemali mať prednosť pred príslušnými pravidlami Únie, ktorých uplatňovanie sa rozšírilo na Dánsko na základe Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ([2]), ani pred pravidlami Dohovoru o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaným 16. septembra 1988 v Lugane ([3]), či pred Dohovorom o právomoci a o uznávaní

([1]) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2005, s. 62.
([3]) Ú. v. ES L 319, 25.11.1988, s. 9.

▼B

a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaným 30. októbra 2007 v Lugane ([1]), keďže cieľom uplatňovania týchto pravidiel je zabezpečiť uznávanie a vykonávanie rozsudkov prinajmenšom v tom istom rozsahu ako podľa pravidiel Aténskeho protokolu.

(6) Aténsky protokol môžu ratifikovať, prijať, schváliť alebo k nemu pristúpiť štáty a organizácie regionálnej ekonomickej integrácie tvorené zvrchovanými štátmi, ktoré na tieto organizácie preniesli právomoc v určitých záležitostiach, ktoré upravuje Aténsky protokol.

(7) Podľa článku 17 ods. 2 písm. b) a článku 19 Aténskeho protokolu môžu Aténsky protokol uzavrieť organizácie regionálnej ekonomickej integrácie.

(8) Spojené kráľovstvo a Írsko, na ktoré sa uplatňuje Protokol (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti,, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, budú ako súčasť Európskej únie viazané článkami 10 a 11 Aténskeho protokolu.

(9) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu, pokiaľ ide o články 10 a 11 Aténskeho protokolu. Dánsko bude viazané týmito článkami len ako samostatná zmluvná strana.

(10) Väčšina pravidiel Aténskeho protokolu sa začlenila do právnych predpisov Únie nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 z 23. apríla 2009 o zodpovednosti osobných prepravcov v preprave po mori v prípade nehôd ([2]). Únia teda uplatnila svoju právomoc, pokiaľ ide o záležitosti, ktoré sa upravujú uvedeným nariadením. V súvislosti s uvedenými ustanoveniami sa prijme osobitné rozhodnutie paralelne s týmto rozhodnutím.

(11) Členské štáty, ktoré majú Aténsky protokol ratifikovať alebo k nemu pristúpiť, by tak mali podľa možnosti urobiť súčasne. Členské štáty by si preto mali vymieňať informácie o stave svojich procesov ratifikácie alebo pristúpenia s cieľom pripraviť, pokiaľ je to možné, súčasné uloženie listín o ratifikácii alebo pristúpení. Členské štáty by pri ratifikácii Aténskeho protokolu alebo pristúpení k nemu mali vzniesť výhradu uvedenú v usmerneniach IMO,

([1]) Ú. v. EÚ L 339, 21.12.2007, s. 3.
([2]) Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 24.

▼B

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Európskej únie schvaľuje pristúpenie Európskej únie k protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 (ďalej len „Aténsky protokol“), pokiaľ ide o jeho články 10 a 11.

Text týchto článkov sa uvádza v prílohe.

Článok 2

1. Týmto sa predseda Rady oprávňuje určiť osobu alebo osoby splnomocnenú(-é) na uloženie listiny o pristúpení Únie k Aténskemu protokolu, pokiaľ ide o jeho články 10 a 11 v súlade s článkom 17 ods. 2 písm. c), článkom 17 ods. 3 a článkom 19 uvedeného protokolu.

2. Únia v čase uloženia listiny o pristúpení vydá toto vyhlásenie o právomoci:

„Členské štáty Európskej únie s výnimkou Dánskeho kráľovstva v súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, preniesli v záležitostiach, ktoré sa upravujú v článkoch 10 a 11 Aténskeho protokolu k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 a na ktoré sa vzťahuje článok 81 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, svoje právomoci na Úniu. Únia túto právomoc uplatnila prijatím nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.“.

3. Únia vydá v čase uloženia listiny o pristúpení toto vyhlásenie k článku 17a ods. 3 Aténskeho dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 zmeneného a doplneného článkom 11 Aténskeho protokolu:

▼M1

„1. Rozsudky v záležitostiach upravovaných Aténskym protokolom z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974, ktoré vydá súd Belgického kráľovstva, Bulharskej republiky, Českej republiky, Spolkovej republiky Nemecko, Estónskej republiky, Írska, Helénskej republiky, Španielskeho kráľovstva, Francúzskej republiky, Chorvátskej republiky, Talianskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Luxemburského veľkovojvodstva, Maďarska, Malty, Holandského kráľovstva, Rakúskej republiky, Poľskej republiky, Portugalskej republiky, Rumunska, Slovinskej republiky, Slovenskej republiky, Fínskej republiky, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, sa uznávajú a vykonávajú v ktoromkoľvek členskom štáte Európskej únie v súlade s príslušnými pravidlami Európskej únie vzťahujúcimi sa na danú oblasť.

▼B

2. Rozsudky v záležitostiach upravovaných Aténskym protokolom, ktoré vydá súd Dánskeho kráľovstva, sa uznávajú a vykonávajú v ktoromkoľvek členskom štáte Európskej únie v súlade s Dohodou medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

3. Rozsudky v záležitostiach upravovaných Aténskym protokolom, ktoré vydá súd tretieho štátu

a) viazaného Dohovorom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaným 30. októbra 2007 v Lugane, sa v členských štátoch Európskej únie uznávajú a vykonávajú v súlade s týmto dohovorom;

b) viazaného Dohovorom o právomoci a o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaným 16. septembra 1988 v Lugane, sa v členských štátoch Európskej únie uznávajú a vykonávajú v súlade s týmto dohovorom.“.

4. Osoba alebo osoby určená(-é) podľa odseku 1 tohto článku vznesie(-ú) pri ukladaní listiny o pristúpení Únie k Aténskemu protokolu výhradu uvedenú v usmerneniach IMO, pokiaľ ide o jeho články 10 a 11.

Článok 3

Únia uloží svoju listinu o pristúpení k Aténskemu protokolu, pokiaľ ide o jeho články 10 a 11 do 31. decembra 2011.

Článok 4

Členské štáty podniknú kroky potrebné na uloženie listiny o ratifikácii Aténskeho protokolu alebo o pristúpení k nemu v primeranej lehote a pokiaľ možno do 31. decembra 2011.

▼B

PRÍLOHA

PREKLAD

ČLÁNKY 10 A 11 PROTOKOLU Z ROKU 2002 K ATÉNSKEMU DOHOVORU O PREPRAVE CESTUJÚCICH A ICH BATOŽINY PO MORI Z ROKU 1974

Článok 10

Článok 17 dohovoru sa nahrádza takto:

„Článok 17

Príslušný súd

1. Nárok, ktorý vznikol podľa článkov 3 a 4 tohto dohovoru, si žalobca môže uplatniť na základe vlastnej voľby na jednom z nasledujúcich súdov, ak sa zvolený súd nachádza v zmluvnom štáte tohto dohovoru a s výhradou vnútroštátneho práva každého zmluvného štátu, ktorým sa riadi príslušnosť súdov v rámci štátov, v ktorých prichádzajú do úvahy viaceré súdy:

a) súd v štáte trvalého pobytu odporcu alebo hlavného miesta podnikania odporcu, alebo

b) súd v štáte odchodu alebo miesta určenia podľa zmluvy o preprave, alebo

c) súd v štáte bydliska alebo trvalého pobytu žalobcu, ak sa v tomto štáte nachádza miesto podnikania odporcu a odporca podlieha súdnej právomoci tohto štátu, alebo

d) súd v štáte, v ktorom bola uzavretá zmluva o preprave, ak sa v tomto štáte nachádza miesto podnikania odporcu a odporca podlieha súdnej právomoci tohto štátu.

2. Nároky podľa článku 4a tohto dohovoru si žalobca môže na základe vlastnej voľby uplatniť na jednom zo súdov, na ktorom je možné uplatniť nárok proti dopravcovi alebo vykonávajúcemu dopravcovi podľa odseku 1.

3. Po tom, čo došlo k udalosti, ktorou bola spôsobená škoda, sa zmluvné štáty môžu dohodnúť na súde alebo rozhodcovskom súde, na ktorom sa uplatní nárok na náhradu škody.“.

Článok 11

Do dohovoru sa vkladá tento nový článok 17a:

„Článok 17a

Uznanie a výkon

1. Každé rozhodnutie súdu príslušného podľa článku 17, ktoré je vykonateľné v štáte pôvodu, v ktorom už nepodlieha obvyklým formám preskúmania, sa uznáva v každom zmluvnom štáte, okrem prípadu, ak

a) sa k rozhodnutiu dospelo podvodným spôsobom alebo

b) odporca nebol včas oboznámený s konaním a nemal možnosť sa vyjadriť.

▼B

2. Rozhodnutie uznané podľa odseku 1 je vykonateľné v každom zmluvnom štáte po tom, čo boli splnené formálne požiadavky vyžadované v tomto štáte. Formálnymi požiadavkami sa nesmie pripustiť nové rozhodnutie vo veci.

3. Zmluvný štát tohto protokolu, môže uplatňovať iné pravidlá uznávania a výkonu rozhodnutí za predpokladu, že na základe ich účinku sa zabezpečí, že rozhodnutia sa uznávajú a vykonávajú prinajmenšom v tom istom rozsahu ako podľa odsekov 1 a 2.“.